

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

17. De Stephano quodam per errorem è corpore educto, ac postea in illud reuerso, deq[ue] illius atque alterius cuiusdam militis admirabili visione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

nia & discrimine discedes. His auditis Mauricius glorificauit magnificè Deum. Paulò post verò exorta seditionis causa Phocas Imperator creatur, qui in necem Mauricij commotus, missis militibus duxit eum Chalcedonem ad Eutropium portum, & primò quidem cruciauit eum in ædibus filiorum: post Imperatorem punit. Nam quinque filij eius mares coram visibus illius præocciderunt. Verùm Mauricius patienter infelicitatem sustinens, Deum in omnibus inuocabat, & crebrò pronunciauit dicens: Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum. Fit itaque mors filiorum epitaphium patris, præostendens virtutem in mole calamitatis. Cumque nutrix vnum ex imperatoris pueris furata fuisset, suumque pro eo interemptioni obtulisset, Mauricius non annuit, sed suum requisit. Aiunt itaque quidem, quod eo occiso lac cum cruore fluxerit, ita vt omnes insipientes dirè lamentarentur. Sic ergo Imperator naturæ legibus etiam celsior factus, vitam commutat.

D. Gregorius Magnus lib. 4. Dialogorum cap. 36. De Stephano quodam per errorem à corpore educto, ac postea in illud reuerso, de quo illius atq; alterius cuiusdam militis admirabili visione.

C. A. P. X V I I.

Illustris vir Stephanus, quem bene nosti, de semetipso mihi narrare consuevit: quia in Constantinopolitana vrbe pro quadã causa

demoratus, molestia corporis superueniente defunctus est. Cumque medicus atque pigmentarius ad aperiendum eum, atque condendum esset quæsitus, & die eodem inuenitus, subsequente nocte corpus iacuit humatum. Qui ductus ad inferni loca, vidit multa quæ prius audita non credidit. Sed cum præsidenti illic iudici præsentatus fuisset, a eo receptus non est, ita ut deceret: Non hunc adduci, sed Stephanum ferrarium iussi. Qui statim reductus in corpore est, & Stephanus ferrarius, qui iuxta eum habitabat, eadem hora defunctus est. Sicque probatum est verum esse verba quæ audierat, dum hæc effectus mortis Stephani demonstravit. Ante triennium quoque in hac pestilentia, quæ hanc urbem de vehementissima depopulavit, in qua etiam corporali visu sagittæ cœlitus venire, & singulos quosque ferire videbantur sicut nos Stephanus idem defunctus est. Quidam vero miles in hac eadem urbe nostra percussus, ad extrema peruenit. Qui e ductus e corpore exanimis iacuit, sed citius redijt, & quæ cum e fuerant gesta, narrauit. Aiebat enim, sicut res eadem etiam multis innotuit, quia pontis erat: sub quo niger atque caliginosus fœtens intolerabilis nebulam exhalans fluuius deturbebat. Transacto autem ponte, amœna erat prata atque virentia, odoriferis herbarum floribus exornata, in quibus albatorum hominum conuenticula esse videbantur. Tantulque

in eodem loco odor suauitatis inerat, ut ipsa
suauitatis fragrantia illic deambulantes, ha-
bitantesque satiare. Ibi mansiones erant di-
uersorum singulæ, magnitudine lucis plenæ.
Ibi quædam miræ potentia edificabatur do-
mus, quæ aureis videbatur laterculis construi,
sed cuius esset, non potuit agnosci. Erant verò
super ripam prædicti fluminis nonnulla habi-
tacula, sed alia exurgens foetoris nebula tan-
gebat, alia autem exurgens foetor è flumine
minime tangebat. Hæc verò erat in prædicto
ponte probatio, ut quisquis per eum vellet in-
iustorum transire, in tenebrosam foetentem-
que fluuium laberetur. Iusti verò quibus cul-
pa non obsisteret, securo per eum gressu ac li-
bero ad loca amœna peruenirent. Ibi se etiam
Petrum Ecclesiasticæ familiæ maiorem, qui
ante quadriennium est defunctus, deorsum po-
situm in locis teterrimis magno ferri ponde-
re religatum ac depressum vidisse confessus
est. Qui dum requireret cur ita esset, se se di-
xit audisse, quæ nos qui eum in hac Ecclesiasti-
ca domo nouimus, scientes eius acta recolimus.
Dicitur namque est: Hæc idcirco patitur:
quia si quid ei pro facienda ultione vide-
batur, ad inferendas plagas plus ex crudelita-
tis desiderio, quam obedientiæ seruiebat. Quod
sic fuisse, nullus qui illum nouit, ignorat. Ibi
se etiam quendam peregrinum presbyterum
vidisse fatebatur, qui ad prædictum pontem
ueniens, tanta per eum autoritate transijt,

Bbb 5 quam

quāta & hic synceritate vixit. In eodem quoque ponte hūc quem prädiximus Stephanum se recognouisse testatus est. Qui dum trahere voluisset, eius pes lapsus est, & ex medio corpore iam extra pontem deiectus, à quibusdam terribilissimis viris ex flumine surgentibus, per coxam deorsum, atque à quibusdam albatissimis speciosissimis viris coepit per brachia sursum trahi. Cumque hinc luctamen esset, ut hinc boni spiritus sursum, mali deorsum traherent, ipse qui hæc videbat, ad corpus reuersus est, & quid de eo plenius gestum sit, minimè cognouit. Qua in re de eiusdem Stephani vita etiam intelligitur quia in eo mala carnis cum elemosynarum operatione certabant. Qui enim per coxas deorsum, per brachia traherentur sursum: patet nimirum quia & elemosynas amauerat, & carnis vitijs non resisterat, quod eum deorsum trahebant. Sed in illo occulto arbitri examine quid in eo vicerit, & non vidit, qui vidit, & reuocatus est, lateet. Contra tamen, quia idem Stephanus postquam fuerat perius narraui, & inferna loca vidit, & ad corpus redijt, perfectè vitam minimè corripuit post multos annos de corpore adhuc in certamine vitæ & mortis exijt. Qua de re colligitur, quia ipsa quoque inferni supplicia demonstrantur, alijs hoc ad adiutorium, alijs verò ad testimonium fiat: ut isti videant mala quæ caueant, illi verò amplius puniatur, quæ

niam inferni supplicia nec visa & cognita vitare voluerunt.

D. Augustinus epist. 100. ad Euodium. De quodam Gennadio, dubitante aliquando an aliqua esset vita post mortem, qui admirabili in somnis visione hoc errore liberatus est.

CAP. XVIII.

Narrabo vnum aliquid breuiter vnde cogites: Frater noster Gennadius notissimus ferè omnibus, nobisque charissimus medicus, qui nunc apud Carthaginem degit, & Romæ suæ artis exercitatione præpolluit, vt hominem religiosum nosti, atque, erga pauperum curam impigra misericordia facilimoque animo benignissimum, dubitabat tamen aliquando, vt modò nobis retulit, cum adhuc esset adolescens, & in his eleemosynis feruentissimus, vtrum esset vlla vita post mortem. Huius igitur mentem & opera misericordiaz quoniam Deus nullo modo desereret, apparuit illi in somnis conspicuus iuuenis & dignus intendi, eiq; dixit: Sequere me: quem dum sequeretur, venit ad quãdam ciuitatem, vbi audire cœpit à dextra parte sonos suauissimæ cantilenæ, vltra solitam notamque suauitatem. Tunc intento quidnam esset, ait, hynos esse beatorum atque sanctorum. Sinistra autem parte quid se vidisse retulit, non satis memini. Euigilauit & somnium fugit, tatumque de illo, quatum de somnio cogitauit: alia
verò